

Arrest

nr. 255 602 van 4 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. VRIJENS in opvolging van advocaat L. VERHEYEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Dugerkana nabij Makhmour in de provincie Ninevah. U bent geboren op 20 juli 1983. Omstreeks 1991 zou u samen met uw gezin naar Makhmour verhuisd zijn, dit omwille van spanningen met de lokale Arabieren. U bent in Makhmour naar de lagere school gegaan, waar u les kreeg in het Koerdisch. Na het zesde leerjaar bent u beginnen werken in het steenfabriekje dat uw vader uitbaatte, nabij het stadje Gwer. U zou dit verder zijn blijven doen tot uw vertrek uit Irak. In 2003 is uw vader om het leven gekomen in een auto-ongeluk. Vanaf toen zou u samen met uw broer K. de uitbating van de steenfabriek verder hebben gezet. Begin 2012 bent u getrouwd met F.G.S..

Toen u uit Irak bent gevlucht, weigerde zij mee te gaan met u waardoor jullie relatie gestopt is. Omstreeks 10 juli 2014 zijn strijders van de Islamitische Staat (IS) uw dorp binnengevallen. Er brak algemene paniek uit en iedereen sloeg op de vlucht, zo ook uzelf, uw echtgenote en uw zus. Jullie zouden eerst naar het nabijgelegen Makhmour gevlucht zijn. Hier zou u met uw schoonfamilie hebben overlegd. U wilde verder vluchten, maar uw schoonfamilie verkoos in Makhmour te blijven. U zou samen met uw zus alleen verder gereisd zijn naar het grensdorp Ibrahim Khalil en dit via Zakho. Omdat u beschikte over een paspoort zou men u de grens met Turkije hebben laten oversteken. Uw zus diende evenwel terug te keren aangezien zij niet beschikte over een paspoort. Zij zou na een verblijf van ongeveer één maand in Zakho uiteindelijk naar een vluchtelingenkamp in Qustappa gereisd zijn, waar ze nu nog steeds verblijft. Uzelf zou vanuit Turkije, via Bulgarije, naar België gereisd zijn waar u op 24 december 2014 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan in België. Toen u in Turkije was, zou u vernomen hebben dat uw broer K. om het leven was gekomen bij de inval van IS in uw dorp.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw identiteitskaart voor. Na uw tweede gehoor legde u nog uw bewijs van nationaliteit, een uittreksel uit de burgerlijke stand i.v.m. uw persoonsgegevens, een attest van de muqtar van uw wijk waarin bevestigd wordt dat u een inwoner was van de wijk en de overlijdensakte van uw broer K. voor.

Op 8 januari 2016 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in de provincie Nineveh een reëel risico bestond van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De asielmotieven die u aanbracht, toonden geen persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan.

Uit het administratief dossier blijkt dat u in februari 2019 naar Irak bent teruggekeerd in het kader van uw huwelijk.

Op basis van deze informatie heeft de DVZ een vraag gesteld aan het CGVS om de geldigheid van de internationale beschermingsstatus te onderzoeken.

U werd op 30 november 2020 en op 11 januari 2021 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om mondeling te reageren en redenen aan te halen tot behoud van uw status. Op 30 november 2020 kwam u niet opdagen. Op 11 januari 2021 haalde u aan in totaal drie keer naar Erbil te zijn gereisd, telkens voor ongeveer één maand. Deze drie reizen stonden in het teken van uw huwelijk met B.R.A..

Ter staving van deze verklaringen legde u kopijen voor van uw nieuw paspoort en uw nieuwe identiteitskaart, die u alle twee in Erbil (Noord-Irak) heeft verkregen.

B. Motivering

De status van subsidiair beschermde werd u op 8 januari 2016 toegekend. Heden dient de status van subsidiaire bescherming ingetrokken te worden.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

U werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van uw voorgehouden afkomst uit Makhmour (provincie Ninewa, Centraal-Irak). Op basis van de nieuwe elementen die aan het licht kwamen in het kader van het heronderzoek van uw beschermingsstatus kan echter niet langer geloof worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit de provincie Ninewa, Centraal-Irak.

Uit het paspoort en de identiteitskaart die u voorlegt in het kader van de heroverweging van uw beschermingsstatus blijkt dat u in werkelijkheid niet uit Dugerkan (provincie Ninewa, Centraal-Irak) maar in Erbil (provincie Erbil, Koerdische Autonome Regio – KAR) afkomstig bent. Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaring voor het feit dat de gegevens in uw identiteitsdocumenten niet overeenstemmen met uw voorgehouden geboorteplaats.

Uit informatie die het CGVS ontving van de DVZ bleek dat u in februari 2019 naar Erbil (Noord-Irak) reisde om er in het huwelijk te treden met B.R.A.. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 11 januari 2021 verklaarde u in de periode februari 2019- december 2020 in totaal drie keer te zijn gereisd naar Erbil, en dit telkens voor ongeveer één maand. U stelt dat u om de eerste keer naar Erbil (Noord-Irak) te reizen een laissez-passer heeft aangevraagd bij de Irakese ambassade in België en eens u in Erbil was een nieuw paspoort en een nieuwe identiteitskaart (ter vervanging van uw oude identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs) heeft aangevraagd (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 15 en 68-72). U verklaarde dat u problemen had ervaren om uw huwelijk te laten registreren aangezien u een identiteitskaart had die in Nineveh was uitgegeven en u deze niet meer kon laten hernieuwen, gelet op het feit dat de diensten in deze provincie nog niet operationeel zijn. U zou dit hebben opgelost door ongeveer 10 000 euro smeergeld te betalen aan de lokale ambtenaren van de stad Erbil zodat zij een nieuw paspoort en een nieuwe identiteitskaart voor u aanmaakten, waarbij u dan geregistreerd stond in de stad Erbil met vermelding van 'Erbil' als geboorteplaats (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 60-75). Deze uitleg kan allerminst overtuigen.

Zo bleek dat de oude identiteitskaart, die u voorlegde in de asielprocedure ten einde uw herkomst uit Makhmour te ondersteunen, vervalst bleek. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud van 16 november 2015 geconfronteerd met de bevindingen van de Federale Politie, maar u bleef volhouden dat uw identiteitskaart een authentiek stuk betrof (zie notities persoonlijk onderhoud 16 november 2015). Dat nu blijkt dat zowel op uw nieuwe paspoort als op uw nieuwe identiteitskaart vermeld staat dat u in Erbil bent geboren, is in het licht hiervan een zeer belangrijke vaststelling.

Bovendien blijken uw verklaringen over uw herkomst tijdens het huidige gehoor ook bijzonder sterk af te wijken van uw verklaringen tijdens de asielprocedure. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 11 januari 2021 verklaarde u altijd in het dorp Dugerkan te hebben gewoond, nabij Makhmur. Jullie hadden in het stadje Makhmur weliswaar een fabriekje met een kantoorgebouwtje, waar jullie soms ook verbleven, maar u verklaarde uitdrukkelijk nooit effectief te hebben gewoond in Makhmur. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 16 november 2015 verklaarde u echter dat jullie van 1991 tot 2003 effectief in Makhmur woonden omdat in deze periode jullie huis in Dugerkan in beslag was genomen door Arabieren (zie notities persoonlijk onderhoud 16 november 2015, vragen 20-27). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat jullie op momenten van conflict met Arabieren weliswaar naar Makhmur trokken maar dat jullie altijd in Dugerkan zijn blijven wonen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 147-150). Deze zeer incoherente verklaringen over uw verblijfplaats in Makhmur onderstrepen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit Makhmur en dat u in werkelijkheid afkomstig bent van Erbil, zoals aangegeven in de documenten die heden zijn opgedoken.

Bovendien is tijdens het persoonlijk onderhoud van 11 januari 2021 aan het licht gekomen dat u niet alleen bedrieglijke verklaringen aflegde over uw effectieve verblijfplaats, over uw geboorteplaats en over uw afkomst, maar ook dat u flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde over wat er met uw familieleden zou zijn gebeurd. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw vader en uw moeder op 10 juli 2014 om het leven kwamen ten gevolge van vuurgevechten (zie verklaring DVZ, vraag 13). U legde voor de DVZ gelijkaardige verklaringen af over uw ex-echtgenote (zie verklaring DVZ, vraag 14), jullie kind (zie verklaring DVZ, vraag 16) en ook over uw broers K. en W. en uw zus M. (zie verklaring DVZ, vraag 17): allen zouden zijn omgekomen op 10 juli 2014 naar aanleiding van vuurgevechten. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 11 januari 2021 beweerde u dan weer dat enkel uw broer K. om het leven zou zijn gekomen op die datum. Uw vader zou door een verkeersongeluk om het leven zijn gekomen en uw moeder één of twee jaar later door ziekte (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 106 en 109). Dit is uiteraard zeer opmerkelijk en wijst er op dat u geen eerlijk zicht wil bieden op uw ware achtergrond en situatie. U werd vervolgens gevraagd hoeveel broers en zussen u heeft. Na een onduidelijke uitleg van uzelf was de conclusie dat u twee broers heeft en één zus: uw overleden broer K., uw broer H. die in het Verenigd Koninkrijk verblijft, en uw zus M. die nog in Irak verblijft. U gewezen op uw verklaringen voor de DVZ waar u immers ook nog verwees naar een broer met de naam W., kwam u niet verder dan te herhalen dat u maar twee broers heeft (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 115-123). Vervolgens ontkende u vreemd genoeg kinderen te hebben. Nochtans heeft u bij de DVZ laten optekenen dat u met uw ex-echtgenote wel degelijk een zoon heeft, namelijk M.K.H.. Uw verklaring hiervoor, nl. dat dit niet uw zoon is maar wel de zoon van uw broer K. (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 124-125), houdt uiteraard geen steek. U werd er verder op gewezen dat u bij de DVZ had verklaard dat uw ex-echtgenote, uw zoontje (van wie u nu beweert dat het niet uw zoontje is) uw zus M. en uw broer W. (van wie u nu het bestaan ontkent) allen op 10 juli 2014 om het leven zijn gekomen. Opnieuw komt u niet verder dan te stellen dat deze verklaringen over deze familieleden voor DVZ niet juist zijn.

Enkel de verklaringen over uw broer K. zouden juist opgetekend zijn voor de DVZ (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 127-132 en 139-140). De vaststelling dat u dergelijke flagrant tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw eigen familieleden ondermijnt volledig uw algehele geloofwaardigheid. U werd hiermee geconfronteerd op het einde van het persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat het persoonlijk onderhoud voor de DVZ ongeveer zes à zeven jaar geleden plaatsvond en lichtte toe dat u 'geen computer bent om alles nauwkeurig en precies te vertellen zoals de vorige keer' (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 157). Gezien het feit dat het hier om fundamentele zaken gaat als de doodsoorzaak van uw ouders, het al dan niet hebben van een kind en een broer etc. kan deze uitleg uiteraard allerminst overtuigen.

Uit dit alles moet besloten worden dat u de ware toedracht verhuult en geen zicht wenst te bieden op uw herkomst, op de verblijfplaatsen van uw familieleden en hiermee op het sociaal en familiaal netwerk dat u in Irak heeft.

Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat u bewust heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen omtrent uw werkelijke regio van herkomst, alsook uw familiale achtergrond en netwerk. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het subsidiaire beschermingsstatus, op fundamentele wijze ondermijnd. De door u afgelegde valse verklaringen hebben betrekking op constitutionele elementen van het door u voorgehouden risico op ernstige schade. De vaststelling dat u de asielinstanties misleidde, leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico op ernstige schade en bijgevolg wordt de eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.

U haalt geen overtuigende redenen aan ter behoud van uw status. Waar u aanhaalt dat het in Erbil niet aangenaam is, er geen vrijheid van meningsuiting bestaat en er economische problemen zijn, dient te worden gesteld dat u hiermee niet aantoonst dat u er in een situatie van ernstige schade zou terechtkomen of dat dit een terugkeer in de weg zou staan (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 88). In zoverre u aanvoert dat u in uw regio geen onderdak meer heeft (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 159), moet gewezen worden op uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw achtergrond en netwerk, waarop u duidelijk geen zicht wenst te bieden. Dit maakt u aldus geenszins aannemelijk. Bovendien moet worden opgemerkt dat u herhaaldelijk en voor langere tijd naar Irak bent teruggekeerd en er probleemloos heeft verbleven. Ook uit uw persoonlijk gedrag kan aldus geen reëel risico op ernstige schade, om welke reden ook, blijken.

De door u voorgelegde documenten (kopijen van identiteitskaart en paspoort) bevestigen enkel de hierboven gedane vaststellingen met betrekking tot uw afkomst uit Erbil (Noord-Irak).

Gezien de vaststellingen die in het kader van de heroverweging van uw nood aan internationale bescherming werden gemaakt, blijkt Erbil (provincie Erbil, KAR) uw werkelijke regio van herkomst te zijn. Uw nood aan internationale bescherming dient dan ook ten aanzien van deze regio te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIS maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIS-activiteiten, geniet ISIS steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. De meeste activiteiten en aanvallen van ISIS vinden plaats in het district Makhmur van de provincie Erbil. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIS-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Daarnaast voerde in 2019 en 2020 de internationale coalitie onder leiding van de Verenigde Staten, samen met de peshmerga en Iraakse veiligheidstroepen operaties uit tegen ISIS-cellen in het district Makhmur.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het Turkse leger voert daarnaast ook grondoperaties uit in de gebieden grenzend aan Turkije en richtte militaire bases op op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen vooral in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil is toegenomen. De Turkse lucht- en grondoperaties duurden voort in de eerste helft van 2020. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. Deze lucht- en grondoperaties, die voornamelijk plaatsvinden in de provincies Dohuk en Erbil en in mindere mate in Suleymaniyah, veroorzaken daarnaast ook ontheemding van inwoners van dorpen in de betrokken gebieden. Eenheden van de Iraakse grenswacht hebben in juli 2020 in overleg met Turkije posities ingenomen aan de Turks-Iraakse grens met als doel een de-escalatie van het conflict tussen Turkije en de PKK en het vermijden van burgerslachtoffers. Ook eenheden van de peshmerga namen posities op de grens in.

Sinds een vijftal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran), PDK (Kurdistan Democratic Party) en PJAK (Kurdistan Free Life Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI-, PDK-, en PJAK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in uw regio van herkomst.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker beroept zich op een schending van "de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen ("B.S.", 12 september 1991) en artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 ("B.S.", 31 december 1980)", een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsprincipe en "de schending van de Conventie van Genève inzake het statuut van vluchteling, de vluchtelingen status zoals voorzien in art 48/3 van de Vreemdelingenwet en art. 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet".

Verzoeker meent dat verweerder ten onrechte zijn status van subsidiaire beschermde heeft ingetrokken en ontwikkelt het middel als volgt:

"1. Verzoeker zou gelogen hebben over zijn herkomst nl Ninewa, centraal Irak, terwijl hij afkomstig zou zijn van Erbil, Noord Irak.

Men komt tot deze bewering omdat in het paspoort van verzoeker is vermeld als geboorteplaats Erbil en niet Dugherkan.

Appellant wenste zijn huwelijk te laten registreren wat niet meer kon in Ninewa wat daar niet meer kon daar de diensten niet meer operationeel waren zodat dit diende te gebeuren bij de diensten in Erbil waar tegen betaling het paspoort en de identiteitskaart werd opgemaakt met als geboorteplaats ook Erbil. Dit is de realiteit.

2. Verder beweert het CGVS een tegenstelling te kunnen vaststellen in wat appellant verklaart enerzijds in 2015 en anderzijds op 11.01.2021.

Op 11.01.2021 stelt verzoeker steeds gewoond te hebben in het dorp Dugherkan nabij Makhmur en dus niet gewoond te hebben in Makhmur waar de familie van appellant een fabriekje had.

Op 16.11.2021 zou appellant verklaard hebben effectief in Makhmur gewoond te hebben tussen 1991 en 2003.

Gezien het conflict met de Arabieren trok de familie van appellant officieel wel naar Makhmur doch bleef in feite wonen in Dugherkan.

3. Verder zou appellant tegenstrijdigheden afgelegd hebben omstrent zijn familie.

Voor DVZ zou hij gezegd hebben dat vader en moeder alsmede zijn ex-echtgenote, kind en twee broers Karzan en Whalid en zus Mahnas zouden overleden zijn bij een vuurgevecht.

Op 11.01.2021 heeft appellant gezegd hebben dat enkel Karzan op 10.07.2014 om het leven kwam.

Verder zou appellant gezegd hebben in een vorige verklaring dat hij een kind heeft dat overleden is terwijl hij nu zegt geen kind gehad te hebben omdat hij impotent is.

Verder zou appellant éénmaal gezegd hebben in het verleden drie broers gehad te hebben en één zus terwijl hij nu zegt of zou zeggen slechts één broer te hebben die in Engeland verblijft en één zus.

Welnu appellant heeft steeds gezegd dat zijn vader bij een verkeersongeval om het leven is gekomen en dat zijn moeder een natuurlijke dood stierf en dat hij geen kinderen heeft

Wanneer er naar een kind wordt verwezen is dit het kind van de overleden broer K., hij heeft ook steeds gezegd twee broers te hebben waarvan één is overleden en één zus

Appellant heeft ook nooit gezegd een kind gehad te hebben Het kind waarover gesproken is is het kind van zijn overleden broer K.

Tot besluit kan appellant stellen dat hij wel degelijk afkomstig is uit Centraal Irak, de provincie Ninewa en dus niet uit Noord Irak, Erbil, zodat de veiligheidssituatie in Centraal Irak , die sinds niet is gewijzigd, dient te worden onderzocht en niet de situatie in Noord Irak

Verder stelt de Commissaris Generaal dat vertrekkende van haar ten onrechte visie dat appellant van Noord Irak afkomstig is, er in Noord Irak geen noemenswaardige problemen meer zijn

Bij analyse van de beslissing a quo lezen we duidelijk dat er ook in Noord Irak nog significante problemen aanwezig zijn

Derhalve wordt ten onrechte de status van subsidiaire beschermde van concludant opgeheven

BESLUIT

Aangezien de motivatie die het CGVS geeft, duidelijk kan weerlegd worden door verzoeker ;

Dat de negatieve beslissing van CGVS derhalve niet, minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is ;

Dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen ("B.S.", 12 september 1991) en artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 ("B.S.", 31 december 1980) , nochtans uitdrukkelijk motivering van een negatieve beslissing vereisen. Dat er desbetreffende dan ook duidelijk een overtreding is van de wettelijke bepalingen gezien de motivering van de beslissing van het CGVS, geen steek houdt en minstens getuigt van zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier .

Dat nu, gezien het feit dat er geen, minstens een onjuiste of zeer gebrekkige gemotiveerde weerlegging van het verhaal van verzoeker is geschied, huidig beroep dan ook gegrond is en tot nader order geloof dient gehecht te worden aan zijn verhaal en aan zijn vrees in de zin van de Wetgeving .

Dat we hier een schending vaststellen van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsprincipe doch eveneens de schending van de Conventie van Genève inzake het statuut van vluchteling, de vluchtelingen status zoals voorzien in art 48/3 van de Vreemdelingenwet en art. 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Dat derhalve ten onrechte de status van subsidiaire bescherming van verzoekende partij werd afgenomen zodat de beslissing a quo dient te worden vernietigd en de status van subsidiaire beschermde voor verzoeker dient te worden behouden".

2.2. Middels een (verweer)nota van 16 maart 2021 legt verweerder de COI Focus "Irak: De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig" van 19 september 2019 neer.

Beoordeling

3. Artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

[...];

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt."

De subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker wordt door verweerder ingetrokken omdat hij deze heeft verkregen op basis van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status.

4. In de bestreden beslissing wordt op basis van de stukken in het administratief dossier en de verklaringen van verzoeker terecht vastgesteld dat verzoeker de waarheid niet heeft verteld aangaande

zijn herkomst en bijgevolg niet langer geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit de provincie Ninewa, Centraal-Irak.

Verzoekers voorgehouden herkomst uit de provincie Ninewa, die leidde tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op 8 januari 2016, is niet geloofwaardig om volgende redenen:

- uit het thans voorgelegde paspoort en de identiteitskaart blijkt dat verzoeker in werkelijkheid uit Erbil (provincie Erbil, KAR) afkomstig is en niet uit Dugerkani (provincie Ninewa, Centraal-Irak);
- het gegeven dat de oude identiteitskaart, die verzoeker ter staving van zijn asielrelaas voorlegde ter ondersteuning van zijn herkomst uit Makhmour, vervalst bleek te zijn en nu blijkt dat zowel op zijn nieuwe paspoort en identiteitskaart vermeld staat dat hij in Erbil is geboren, is in het licht hiervan een zeer belangrijke nieuwe vaststelling, wat ertoe leidt dat de commissaris-generaal geen enkel geloof hecht aan verzoekers afkomst uit Makhmour;
- verzoeker heeft in flagrante tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande zijn familieleden en wil bijgevolg geen eerlijk zicht bieden op zijn achtergrond en situatie.

Verzoeker komt in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn beweerde herkomst, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande zijn paspoort en identiteitskaart en het geven van *post factum* verklaringen voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aangaande zijn beweerde woonplaats en zijn familie, en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee verzoeker er aldus niet in slaagt de voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

5. Ingevolge het voorstaande blijkt dat aan verzoeker destijds de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van door hem bewust verkeerd weergegeven en achtergehouden informatie en valse verklaringen omtrent zijn regio van herkomst, familiale achtergrond en netwerk. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing en de verweernota maken de identiteit, herkomst en eerdere plaatsen van verblijf kernelementen uit in de asielprocedure.

Gelet op de voorgaande vaststellingen blijkt dat verweerder terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker maakt(e) derhalve zijn herkomst uit de provincie Ninewa niet aannemelijk. Bijgevolg dient omwille van de gegevens op zijn paspoort en zijn identiteitskaart voor de beoordeling inzake de subsidiaire beschermingsstatus verzoekers herkomst uit Erbil, de Koerdische Autonome Regio (KAR), in aanmerking genomen worden.

Verzoeker voert geen gemotiveerde of concrete betwisting aan omtrent de beoordeling van de situatie in de KAR in de bestreden beslissing.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook blijkt uit de (verweer)nota van 16 maart 2021 bijgebracht door verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter (summier) stellen dat er ook in Noord-Irak nog significante problemen zijn, maar brengt geen element bij waaruit blijkt dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS